

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2018. július

200 Ft

Kis Kornél OFM

RÁGALOM – példa a spirituális körbetartozásra

A férfiak a pletykásabbak vagy a nők? A vélemények megoszlanak férfiak és nők között. Inkább csak tematikájában különbözik szószátyárkodásuk, innen a megítélés, ki többet s kevesebbet. Van ideje a szólásnak és a hallgatásnak, mondja a Prédikátor. Ugyanakkor van felesleges és fájdalmasan üres beszéd, okoskodó és kapaszkodó, vagy ártó és mérgező, mint a megszólás és a rágalom. És gyilkos csend.

A rágalom a református Keresztyén Bibliai Lexikon meghatározásában: „rosszindulatú beszéd, amit valakinek a háta mögött mondanak abból a célból, hogy az illetőnek ártsanak, vagy rossz hírért keltsék. A rágalom tartalma lehet valótlan (Péld 10,18), de lehet valóságtartalma is; ez esetben egyoldalú beállításról, vagy a megrágalmazott érdekeit sértő titok feltárásról van szó (Péld 11,13; 20,19). A rágalom kritériuma tehát nem annak igazságtartalmában van, hanem abban, hogy arra a megrágalmazott nem tud felelni, illetve ellene nem tud védekezni.”

A Példabeszédek könyve nem kíméli a szószaporítót, a rosszkaró beszédet. Érdekes elolvasni a fenti utalásokat: „A gyűlöletet rejtve tartja az igaz ajak, bo-

lond, aki terjeszti a rágalmakat. Ahol sok a beszéd, nem marad el a bűn, okosan teszi, aki féken tartja az ajkát.” Péld 10,18-19.

„Aki embertársát lenézi az ostoba, az okos férfi nem szól semmit. A rágalmozó mindent kibeszél, amerre csak jár, a megbízható ember megtartja, amit hallott.” Péld 11,12-13.

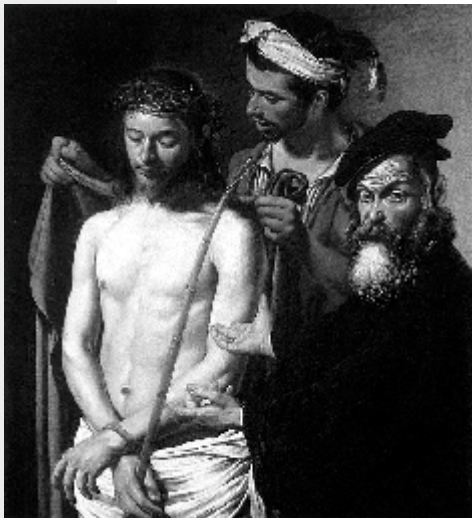
„A pletykás kiadja a rábizott titkot, ne komázz azzal, aki nem fogja be a száját.” Péld 20,19.

Szóval persze teremteni és fölemelni, kiengesztelődni és dicserni is lehet. Melyik a jellemzőbb ránk? A rosszat-mondás olyan szövevényes hálójában érzem időnként magam, hogy elgondolkodtam, hogyan is szabadulhatnék, kaphatnék levegőt. Mikor lesz rajtam a sor? Nyelvel és füllel én is részese vagyok, szövögetem e ragadós,

undok hálót. Egyfajta körbetartozás ez, mint az építőiparban, amit minden bűnre alkalmazhatunk, hiszen a héber gondolkodásban a bűn, adósság. Az eladósodott, elértéktelenedett ember beszédmódja a megszólás, a rágalmozás.

„Aki titokban rágalmozza felebarátját, azt elnémítom; akinek szeme kevély és szíve felfuvalkodott, azt nem szenvedhetem.” Zsolt 101,5

A fenti zsoltárvers tökéletesen kifejezi Assisi Szent Ferenc hozzáállását a rágalmozókhoz. Egy legendarészlet, Celanoi Boldog Tamás második életrajzána 88. fejezete őrizte meg ki-rohanását a témában. „A rágalmozókat a bűnösök minden fajtajánál jobban utálta” és látni sem kívánta őket, nemhogy hal-

lani, mivel „mérget hordanak nyelvükön, és mérgükkel másokat is megfertőznek.” Szent Ferenc is felismeri a sziszegőket, leleplezi, hogy tartoznak, adósok, mert a rágalmozó „vissza nem adja azt, amit elrabolt”, tudniillik a testvér becsületét, és sajnos senki sincs, aki elkerülhetné „irigyeinek marását.”

Az ószövetségi idők után a születő Egyház is szembesül azazal, hogy egyesek más kárán törnek hervadó babérra. Szent Jakab lényegre törő levelében így fogalmaz: „Ne rágalmozzátok egymást, testvérek. Aki testvérét megrágalmozza vagy ítélkezik testvére fölött, az a törvényt rágalmozza és a törvény fölött ítélkezik. Ha a törvény fölött ítélkezel, a törvénynek ahelyett, hogy megtartanád, a bírója vagy. Egy a törvényhozó és a bíró, aki megmenthet vagy elveszíthet. Ki vagy, hogy ítélkezel felebarátod fölött?” (Jak 4,11-12).

Az ilyen ember, törvény-szabó, hamis véka (vö. Lev 19,36), és a legkevésbé sem számol azazal, hogy a maga ítéletéhez szab mértéket, amin majd igazságosan lemérettetik (vö. Mt 7,2), és minden bizsonnyal kevésnek találhatik (vö. Dán 5,27).

A szegény és alázatos Ferenc koldulásból él. Koldussága reális, ugyanakkor spirituális. A birtoklás nála, az Atyától való elszakadást, a bizalomból való kilépést jelenti, amikor az ember „akarátát a maga kizárólagos tulajdonának tartja” ennek minden következményével, és életfeltételeit, elemit és spirituálist, nem a Mindenhatótó és Fölséges Istentől reméli, mint mindennapi kenyérét, és Kenyerét, hanem a maga ügyeskedésétől. „Íme, ha valaki nem tud a maga becsületéből megélni, mások becsületének sárba tiprásával szerez magának ételmelet és ruhát.” – állapítja meg.

A rágalmozó az emberek tetszését és a maga hasznát keresi, ezért nem lehet lelki szegény, hiszen nem tartja a másikat magánál kiválóbbnak, és felfuvalkodik a jók miatt, melyeket az Úr művel általa. „A rágalmozó így okoskodik: Életemből hiányzik a tökéletesség, és ezt a hiányt sem tudománnyal, sem más kitűnő adománnyal pótolni nem tudom. Ezért sem Isten, sem pedig az emberek előtt nem tudok érvényesülni. De tudom, mit kell tennem: hibát fogok rá a választottakra, s ezzel megnyerem a nagyok kegyét. Mert tudom, hogy előljárom is csak ember, és olykor-olykor éppen engem használ eszközüil célja elérésére, hogy a cédrusok kidöntése után a cserje pompázzék az erdőben. Ó, te szerencsétlen, emberhússal csitítsd éhségedet, és mivel másként nem tudsz élni, testvéreid húsán rágódjál!” Árusítja önmagát, prostituált; reklámozza önmagát, értéktelen.

Egy Erdélyből származó testvérünk fogalmazta meg nagyon szemléletesen ezt az ember-

hússal táplálkozó lelki kannibalizmust, amikor a harmincegy-néhány fős konvent a szegedi növendékházban megtervezte nagybőjti lemondásait. Valahogy így hangzott: „Ne tegyük a testvért hús helyett hússá!” Lehet, hogy pont Szent Ferenc elemzett sorai ihlették meg! Amikor magiszterünk magyarázni kérte a titokzatos szavakat, „Péntek” testvér arra utalt, amit Ferenc is mond számos helyen írásaiban, például egy intelmében:

„Sokan vannak, akik állhatatosak az imádságban és a zsolozsma végzésében, sokat böjtölnek és sanyargatják testüket, de egyetlen szón, melyet magukra nézve sértőnek érznek, vagy valami semmisségen, amit elvesznek tőlük, mindjárt megbotránkoznak és fölháborodnak.” Vagyis lelepleződnek. Jellemük, motivációik.

A külsőségeken kimerülő lelkeség beszédstílusa a rágalmozás, mert nem tudja betölteni önmagát a kegyelemmel, és csak más rovására képes látszólag növekedni. „Az ilyen emberek nem jónak lenni, hanem csupán látszani kívánnak; váltig panaszkodnak mások hibáira anélkül, hogy a magukéit kijavítanák. Csak azokat dicsérik, akiknek pártfogását élvezni akarják, és menten felhagynak a dicséréssel, mihelyt megtudják, hogy dicséretük nem jut el az illetők füléhez. A böjttől ólomszínűre vált arcuk sápadtságát hamis dicséretekkkel élénkítik, hogy ily módon a lelki emberek benyomását keltsék, és jogukban álljon elevenek és holtak fölött ítélkezni, de őket megítélni másnak ne legyen joga. Egyszóval tetszelegnek a szentség hírében, de megvalósítása érdekében a kisujjukat sem mozdítják; élvezik az

angyal nevét, de nélkülözik erejét.”

A közösségi média – ami szintén háló – rendkívül nagy és szerteágazó teret biztosít az anonimitás takarásában a felebarát méltóságának és becsületének erodálásához, és az önleárazásnak is kiváló eszköze.

Hogyan mentesülhetnénk a rosszakaró beszéd-től? Nem attól, hogy céltáblák legyünk, ami elkerülhetetlen, attól, hogy másokat kárhoztassunk beszédünkkel? Mindezt mindenképpen anélkül ugyanakkor, hogy az igaz-mondás útjáról letérnénk, mert a rókák rókák, a vi-

perák viperák, az ördögfiak ördögfiak (vö. Lk 13,32; Mt 3,7; Jn 8,44), és némelykor könyörtelen valóságában „Gyűjtőtábor a körülhatárolt bizonytalan formájú terület” (Pilinszky János – *Költemény részlet*)

„Azokra, akik átkoznak benneteket, mondjatok áldást, és imádkozzatok rágalmozítóikért!” – mondja az Úr (Lk 6,28). Nem kerülünk az adósok börtönébe, ha példájára és megváltó halálának és feltámadásának érdeméből irgalmasok leszünk (vö. 18,21-35), mert kiengesztelve az Atyát Jézus Krisztus kereszthalálával

„eltörölte a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára.” (Kol 2,14). Ezért lehet beszédünk is értékes, hiteles, kamatozó, áldást közvetítő, éppen ott a leginkább, ahol legnagyobb a baj, ahol a Gonosz szavával szavunkkal majmolná a teremtest, például a testvért átkozó beszéd helyett.

Ne aggódj, nem tartozol, értékes vagy, Jézus Vérében megváltva!

Bede Anna: **Fohász**

Köszönöm azt, Uram, hogy élek,
Köszönöm azt, hogy ép hitem,
S hogy e világban ím, a lélek
Gyönyörű házát építem.

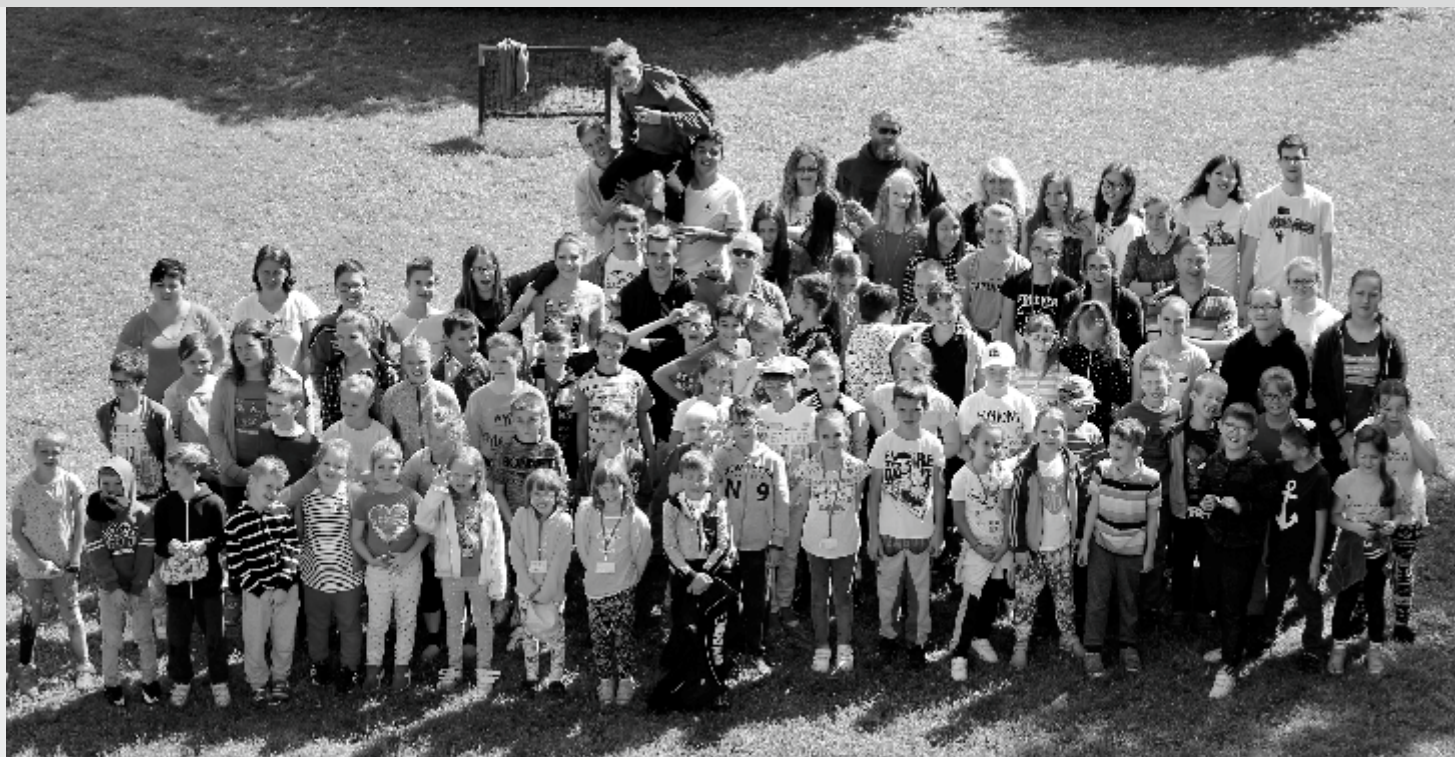
Köszönöm azt, hogy sok bajomban
a Te Igéd vigasztalás,
s hogy ahol ennyi fájdalom van,
Tovaröpít egy jó varázs.

Valami mindig talpra állít,
valaki mindig megsegít,
rövid utunk kálváriáit –
járva az átkok berkeit.

Köszönöm azt, hogy vársz a Mennyben,
s hívogató szód rám talál.
A sugaras, kék végtelenben
köszönöm azt, hogy nincs halál.

Preisinger Virág

Hittantábor a Plébánián

Június 17. és 21. között hittantáborban vettünk részt testvéremmel, Mátyással az Olai Jézus Szíve Ferences Plébánián. Nagy izgalommal vártuk a tábort, hiszen most voltunk először. Testvérem táborozóként, én ifjúsági vezetőként vettem részt. A majdnem 90 gyereket 4 csoportba osztották a felnőttek. Minden csapatot 1 vagy 2 felnőtt vezetett, 3-4 ifjúsági segítővel. Testvéremmel a mi csapatunk a „zöld” csapat volt, Kornél testvér és Csilla néni vezetésével.

A változatos, körültekintően és jól megszervezett programok köszönhetőek annak is, hogy minden este összegyűltek a felnőttek és mi, segítőik, és megbeszéltük az adott nap tapasztalatait, ami mindig tovább lendített minket. Ezeken a meghitt beszélgetéseken olyan béke és megfoghatatlan érzés volt velünk, amitől, ha tehetünk volna, másnapig maradtunk volna.

Izgalommal vegyes várakozással kezdtük a hetet hétfőn. A segítőik nagy részét ismertem, és csapatunkban összetartottunk, jól megértettük a hangot a gyerekekkel. E nap kicsit „ismerkedős” nap volt, bár sokan már másodszorra, vagy töb-

bedszerre jöttek, de voltak – mint mi is – újak. Sok szabad programot kaptak a gyerekek, változatos játékokat játszottak és feltalálták magukat. Hétfőn, szerdán, pénteken, a plébánián tartózkodtunk, ezeken a napokon kézműveskedtünk is. Édesapám jött – bőrtárgykészítő népi iparművész – a gyerekeknek egy kis ízelítőt adni a bőrozés világából. A gömbölyű négyes fonással és a szírozott díszítéssel fűzött karkötő készítését próbálhatták ki. Mindhárom nap édesapám mellett voltam, ezért láttam, hogy sok szép munka született, jó érzéssel töltött el a gyermekek érdeklődése, kitartása és örömtől csillogó szemük, amikor sikerült ráérezniük a fűzésre-fonásra. Ebéd után misén vettünk részt, amelyet Móni vezetésével, a kiskóruossal gitáros énekekkel kísértünk.

Kedden kis kirándulást tettünk Nagykutasra. Hatházáról „sétáltunk” át erre a kis településre, ahol meleg bográcsos ebéddel vártak bennünket. A faluban a különböző, előre megszervezett helyszínekre a 4 csapat egymást váltva érkezett. Kicsit tartottam attól, hogy a „gyerekeinket” mennyire

fogják érdekelni a programok, de kellemesen csalódtam, mert - bár kevesebb ideig - lekötötte a figyelmüket. A legnagyobb sikert a „kecskés” néni aratta, nagyon élvezték a gyerekek a kecskesimogatást és a kecskefejtést. A frissen fejt tejből, bár gyorsított módszerrel, de kipróbálhattuk a sajt-készítést is. Minden csoport külön-külön készített egy-egy kis sajtot, amit a „kecskés” néni pénteken behozott nekünk, hogy megkóstolhassuk.

Szerdán újabb pihenőnapot tartottunk a plébániakertben, ahol délelőtt tűzoltó, mentő és rendőr bemutató várta a táborozókat. Délután édesapámmal lehetett ismét kézműveskedni, ezzel párhuzamosan – akárcsak hétfőn és pénteken - szabad játékokat is választhattak.

Csütörtökön újra útra kelt a „kis csapat”. A gyerekek kitörő öröme az egész napot a termálban töltöttük. Megnyugtató volt látni, hogy a kicsik mennyire figyelnek egymásra, mennyire szót fogadnak nekünk, segítőknek.

Pénteken az esős idő miatt sajnos beszorultunk a kolostorba, de mivel a tervek között szerepelt esőnap is, a gyerekek ma sem unatkoztak. A záró misén ismét a kiskóruossal énekeltünk. Kornél testvér miséje rendhagyó volt, mert a különböző miserészeknél megállva, magyarázva a kisebbekhez is közelebb hozta a szertartást. Mise után még egy feladat várt a csapatokra, minden csapatnak egy-egy evangéliumi részt kellett dramatizálva eljátszania a templomban. Az előadások után minden csapat felnőtt vezetője – kísérője hasznos, előremutató, szép gondolatokkal foglalta össze a tábor hetét. A héten folyamatosan készültek rajzok a „Jézus szeretetben köztünk él” című rajzpályázatra. Nagyon szép, kidolgozott és érdekes megközelítésű alkotások születtek.

Bár segítőként nagyon elfáradtam a táborban, ennek ellenére lelkileg feltöltődtem és sok élménnyel gazdagodtam. Ami kellemes csalódás volt számomra, hogy az ifjúsági segítőknek nemcsak szót fogadtak a táborozók, hanem bizalommal fordultak felénk.

Ezúton szeretném megköszönni – név nélkül is – minden felnőtt áldozatos munkáját, azt a türelmet, békét és szeretet, amivel felénk fordultak. Isten áldja meg érte őket!

Hálával és köszönettel a Ferences Világi Rend testvérei

Egy hálatábla titka

„Si quaeris miracula daemon lepra fugiunt...” – „ha csudákat keresel ördög és bélpoklosság elmenekülnek...”

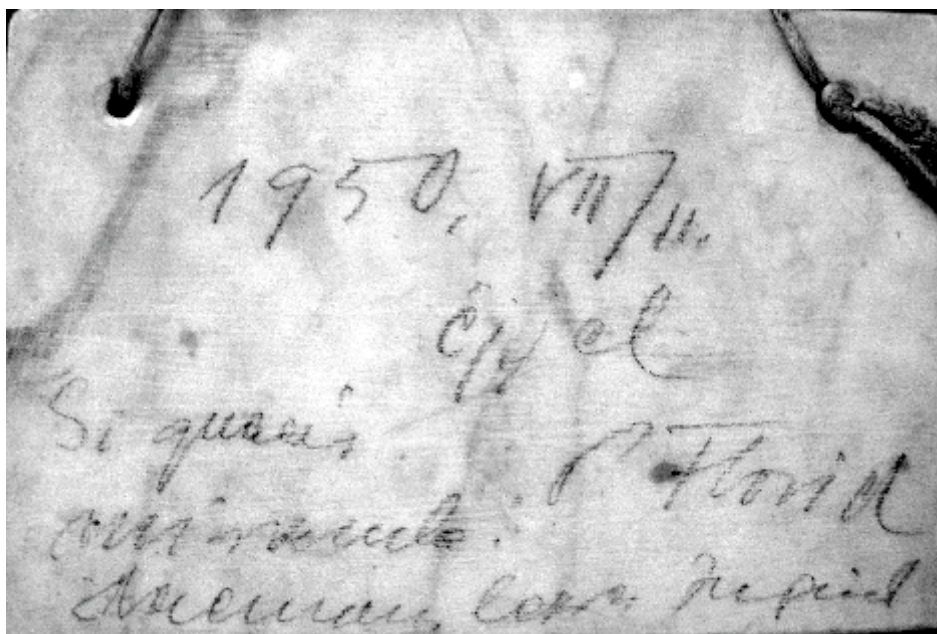
A címsor magyar fordításában könnyen felismerhető Szent Antal tiszteletére keddenként, a reggeli szentmisét követő ájtatosságon megszólaló Szent Bonaventúra Himnuszának sorai, melyben a szentet dicséjük és kérjük az ő közbenjárását és segítségét:

„Csodákat kik látni vágytok,
Óh jöjjetek Szent Antalhoz...
Fekélyt, nyomort, vétket, halált,
Sátánt elűz, gyógyulást hoz...”

Templomunkban sok hálatábla található, melyeken tömör rövidséggel megfogalmazott köszönetek olvashatók gyermekáldásért, gyógyulásokért, és még ki tudja, miféle nehézségtől való szabadulásért. Közöttük található egy különleges, akár erek-lyének is minősíthető kőlap.

Az elején a következő olvasható: „Szent Antal megsegített 1938.” Az adakozó kilétét nem tudjuk, monogramja nincs a kőbe vésvé. Templomunk festésekor a táblákat elpakoltuk. A pakolás során egy ferences világi rendi testvérünk fedezte fel, hogy a kőlap hátoldalán, grafitceruzával írt szöveg olvasható. Közben folytak a munkálatok, a különleges üzenet megfejtése elmaradt.

Ez év tavaszán testvérünk ismét említést tett a tábláról, rendi közösségünk tagjainak is megmutatta. Ekkor kezdtünk el a szöveg fordításán, írójának

kilétén gondolkodni. A ceruzával írt szöveg a következő:

1950. VII. 11. éjjel - Si quaeris
miracula daemon lepra fugiunt.
P. Florid

Nagyon becses emlékekkel van dolgunk. Írója Deák Florid ferences szerzetes, aki pontosan

rögzítette elhurcolásuk időpontját a zalaegerszegi rendházból. Azt a dátumot, amikor a szerzeteseknek el kellett hagyniuk a kolostort és a templomot, amikor a kommunista hatalom feloszlatta a szerzetesrendeket és a kolostor lakóit kényszertartózkodási helyükre, Békéscsabára vitték. Ferences egyszerűséggel,

őszinte hittel, bizodalmit Szent Antalba vetette, az ő segítségét kérte.

Ki volt Deák Florid atya? 1893. október 18-án Pozsonyban született. 1914. december 8-án tett örökfogadalmat, négy év múlva, 1916. március 5-én szentelték pappá. 1916-tól hitoktató és káplán Németújváron. Állomáshelyei: 1920-ban Pilisszentlélek, 1922-ben Esztergom, 1924-től ismét Németújvár. 1929-ben a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen, magyar-latin szakon folytatott tanulmányokat. 1940-ben került vissza Esztergomba, itt tanított egészen Zalaegerszegre kerüléséig. Ő alapította az esztergomi Szent Antal Kollegium híres hadimúzeumát 1933-ban, P. Asztrid rektorsága idején. A múzeum a gimnázium

sporttelepének bővítésekor, az itt épített cserkészházban kapott helyet, később innen került át a kolostor épületébe.

A Kolozsváron 1912 és 1919 között megjelenő „Bernardinus” című, egyházszoneklati havi folyóirat szerzői közé tartozott. Az újság prédikációs vázlatokat közölt a lelkipásztoroknak az év minden vásár- és ünnepnapjára.

1949-ben került Zalaegerszegre. A rend szétszórátása után, 1951-től 1954-ig a Szentendrei Ferences Gimnáziumban tanított. Haláláig Pasaréten élt.

Rendtársáról, Hajnal Zénó ferences vértanúról 1950-ben írt feljegyzése az „Imakilenced a ferences vértanúkért” című kiadványban olvasható:

„Hívei örökké siratják a jó, a kiváló lelkipásztort, aki életét is felál-

dozta, mint Krisztus. Milyen ragyogó példa ez minden plébános számára, milyen fénylő csillag a sötét éjszakában, milyen üstökös a vándoridőben! Kevés ilyen embert hordozott a Föld ebben a korban. Nem a mesék világából, hanem az evangéliumból sarjadzott, örökké szép példakép. Hányan követjük? Zinikém, áldjon meg az ég! Naponta gondolkodok reád, mert nagyon tudtál szeretni. Senki se sértődjék meg: Így még senki sem szeretett!!!”

Deák Floridot 1954. december 28-án szólította magához az Úr, a budapesti Farkasréti temetőben nyugszik.

Köszönjük Florid atya hitét, bátorságát, a hátrahagyott, becses emléket. „Örüljete az Úrban, ismét mondom: örüljete!” (Fil 4,4) Deo gratias!

Tihamér atya aranymiséjén elhangzott homíliája 2018. június 8-án, Jézus Szíve ünnepén

„Nagy ajándék, nagy felelősség”

Krisztusban Kedves Testvérek!

Hálaadásra gyűltünk össze. A mai nap egyházunk olyan titokkal ajándékoz meg, amellyel Isten szeretetét tárja föl, emberileg elképzelhetetlen módon. Ebből a végtelen gazdag szeretetből forrásozik a mi életünk, mindannyiunké, és ebből a gazdagságból próbálunk mi is gazdálkodni, hogy hasznosak legyünk, hogy az életünk továbbadása legyen annak a kincsnek, amit Istentől kaptunk.

Pár héttel ezelőtt volt a tömegtájékoztató világnapja, és a Szentatya egy elgondolkoztató motót adott ennek a világnapnak: „Az igazság szabadá tesz benneteket.” (Jn 8,32) Első gondolatként azt fejtegeti, mi az, hogy kommunikáció. Isten tervében az emberek közötti kommunikáció a közösség

megélésének alapvető módja. Az emberi lény, aki Teremtőjének képmása, és hozzá hasonlatos, képes rá, hogy kifejezze és megossza másokkal, ami igaz, ami, jó, és ami szép. Képes rá, hogy elbeszélje tapasztalatát, hogy beszéljen a világról és így építse események megértését, az azokra való emlékezést. Tehát azt mondja, hogy isteni képesség.

A Szentháromság szeretetközösségében, a három személy között, tökéletes a megosztás, a kommunikációajándékozás, de az ember is képes rá, hogy Istenhez hasonló legyen.

Am az ember, ha a saját gögös önzését követi, ettől eltérő módon is használhatja kommunikációs képességét, amint azt már a kezdeteknél láthatjuk Káin és Ábel, vagy a bábeli torony történetében (vö. Ter 4,1-16; 11,1-9). Ennek a hamis használatnak a tipikus jele az igazság megmásítása, az egyéni

szinten csakúgy, mint közösségi szinten. Ezzel ellentétben, az Isten elgondolásához való hűségben a kommunikáció az a tér, ahol az ember kifejezésre juttatja személyes felelősségét az igazság keresésében és a közös jó építésében. És éppen olyan világban élünk, ahol ez a kommunikáció képesség felgyorsul – gondoljunk az internet világra – pillanatok alatt értesülést szerezhetünk a világ bármelyik pontján, és ez csak fokozza felelősségünket.

Miért is említem a kommunikáció megosztását? Mert csodálatos, hogy az Isten megszólít bennünket. Amikor meghalljuk a déli harangszót, akkor elimádkozzuk az Úr angyalát. Figyeljük csak ennek néhány gondolatát: *„Az Úr angyala köszönté a Boldogságos Szűz Máriát, és ő méhébe fogadá Szentlélektől szent Fiát.”* Íme az isteni kommunikáció. A legőszintébb, a leggazdagabb, az embert fölemeli Isten világába, Isten bevonja az embert az Ő üdvözítő tervébe, és meghívja. És éppen Mária, a bűn nélküli, aki ezt a megszólítást meghallja, - bár tudjuk, hogy zavarba jön, *„miféle köszöntés ez”* - de odafigyel minden szavára és így folytatódik: *„Íme az Úrnak szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.”* Itt érzékeljük, egyrészt az angyali üdvözlétkor, hogy amikor Isten megszólítja az embert, akkor

nem tud kevesebbet mondani, mint Önmagát, ajándékol, és az ember megdöbben attól, hogy Isten ilyen közel jön hozzánk, hogy az Isten ennyire megbízik bennünk, hogy ránk bízta legszentebb terveit, dolgait, országának sorsát, az ember üdvösségét. És Mária, aki mer válaszolni, tisztában van vele, hogy nem veszélytelen, hogy nem könnyű, amit kimond: *„legyen a Te igéd szerint.”* *„És az Ige testté lőn és miközöttünk lakozék.”* Íme Isten és emberpárbeszédének gyümölcse: Isten Fia, aki emberré lett, ami testvérünké lett, a mi megváltónk. Minden kommunikáció ilyen csodálatos gazdagságú lenne, ha így mernénk átélni.

A mai olvasmány Ozeás prófétától való. Így kezd: *„Gyermek volt még Izrael, amikor megszerettem. Egyiptomból hívtam meg fiamat. Én tanítottam meg járni, Efraimot, karomon hordoztam...”* Milyen csodálatos ez a kép. Ki ne szeretné a kisgyermeket, aki ártatlan, derűs, mosolygós arccal, bizalommal és ártatlan egyszerűséggel fordul mindenki felé. Valahogy így kezdődött Isten és ember kapcsolata, - amit bűn elrontott - aztán így kezdődött a választott nép és Isten kapcsolata, de így folytatja Ozeás: *„...mégsem ismerték el, hogy gondjukat viseltem.”*

Milyen fájdalmas egy szülő számára, amikor a

nagy-nagy szeretettel nevelgetett gyermeke, egyszer csak szembefordul vele, megtagadja, elfelejti minden jószágát, és követeli a maga függetlenségét. Benne van a természetben a felnövés, a felnőtté válás, a vajúdás. Jézus is megtette Máriával és Józseffel, hogy szó nélkül elmaradt tőlük és Mária fájdalmasan kérdezi: „*Miért tetted ezt velünk Fiam?*” De hazatér velük engedelmességben, szeretetben, kedvességben növekedve.

De a mi emberi életünk nem erről szól. A mi családjaink története nem erről szól. A legtöbb családban súlyos sebeket hordoznak, egymásnak okozott félreértésekkel, tagadásokkal, a szeretetnek a megvonásával.

Ozeás így folytatja: „*Puha kötelékekkel vonzottam őket, a szeretet kötelékeivel. Olyan voltam hozzájuk, mint aki arcához emeli a csecsemőt; lehajoltam hozzá, enni adtam neki.*” S mégis, nyugodtan mondhatjuk, magunkat is belevéve, többes szám első személyben, hiszen mindannyian valamilyen szinten hálátlanok, hűtlenek, tagadók vagyunk Istennel szemben. És gondoljunk arra, amikor a szülő fájdalmában nem tud mit tenni, tehetetlenül nézi gyermeke távozását és tagadását, de mégis türelmes és várakozó. Isten így szól Ozeásnál: „*Szívem elváltozott, egész bensőm remeg. Nem hagyom, hogy fellobbanjon haragom: Efraimot nem pusztítom el többé, mert Isten vagyok, nem ember...*”, íme a fájdalmasan megbántott Isten visszafogja az ő indulatát, az ő haragját, az ő fájdalmát, mert így gyógyít bennünket saját ostobaságunkkal szemben. „*Isten vagyok, nem ember; a közöttetek élő Szent, aki nem a harag tüzével jön.*”

Mennyire fontos ez az üzenet mai világunkban, mindannyiunk számára. Mennyit szenved az ember, a hirtelen sérelmek és haragok és gyűlölet miatt a felelőtlenül kimondott szavak miatt, a megszakított, szétrombolt családi közösségek miatt. Isten tanít minket szeretni és gyógyulni, mert végtelenül türelmes.

Kedves Testvérek!

Mindennek mi köze egy aranymiséhez, vagy Jézus Szíve ünnepéhez? Hát pont a lényege. Pál apostol az efezusi levelében - amit ma hallottunk - írja: „*Nekem a legkisebbnek jutott osztályrészül a kegyelem, hogy Krisztus felfoghatatlan gazdagságát hirdessem a pogányoknak, és megvilágosítsak minden embert, hogyan valósult meg ez a titok, amely kezdettől fogva el volt rejtve*

a mindent teremtő Istenben, hogy most az Egyház által az Isten szerfölött sokrétű bölcsessége nyilvánvalóvá legyen a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt. Ez volt az ő örök szándéka, amelyet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban megvalósított.” Pál apostol is megdöbben azon, hogy jön ő ahhoz, hogy az Isten ilyen nagy feladatra, ilyen bizalomra méltatta, hogy az ő tagadó, gyűlölő, és kereszténységet pusztító indulatából nevéen szólítja, és azt mondja, Pál választottam vagy, és általa ismerik meg majd a pogányok is az én nevemet.

Kedves testvérek!

Isten gondoskodik. Nem méltóság szerint, hanem végtelen szeretetével. Ezért kell, hogy magam hivatását is úgy tekintsem, amit megérdemelni soha nem érdemelhetek, s amit különös módon gondolta ki öröktől fogva, hogy meghívjon. Ez a kis mondat szerepel a szentképen is, amit majd kiosztunk: „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket...*” (Jn 15,16) S a folytatás János evangéliumából: „*és arra rendeltelek, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek, maradandó gyümölcsöt...*” Ez az Isten igéjének gyümölcse, Isten ajándéka. De ennek az ajándéknak mindannyian részesei vagyunk. Ezért adunk hálát közösen.

A mai ünnep egy másik világnapnak az ünnepe is, mégpedig a papok megszentelődésének a világnapja, Jézus Szíve ünnepe. A Klérus Kongregáció üzenetet küldött a papoknak, amelyben a Tábor-hegyi jelenetet idézi föl, amikor Jézus meghívja a tanítványokat és fölmennek a hegyre. Ott színében átváltozott, és őket is szinte átvilágítja. Aztán lejönnek a hegyről, hogy küldetést adjon nekik. Ez a hármas gondolat. Mennyire fontos, hogy megbecsüljük az Isten tekintetét, amelyet ránk vet, hogy találkozzon a mi tekintetünk Isten tekintetével, és észrevegyük, hogy végtelenül szeret minket, és szeretettel figyel ránk. Ez minden hivatásnak a forrása, Isten szeretetének a lenyűgöző, megrendítő volta. Mégis, milyen sokszor sajnáljuk az időt Istentől, milyen sokszor elfecsérelt időnek véljük, amikor csendben az Ő jelenlétében tartózkodunk. Azt hisszük, hogy a sokféle tennivaló sokkal fontosabb, és ezért elaprózzuk magunkat. Pedig ez az Istennél való időzés, a töltekezés, a felismerés, a rádöbbenés, a megrendülés, milyen nagydolog, hogy Isten meghívott. Aztán ebben a

találkozásban Isten fénye vetül ránk, megvilágítja földhözragadt, fals életünket, és értővé tesz bennünket Isten titkaiban. Menyire fontos, hogy Isten szeretetétől, tűzétől átizzított szívvel induljunk útnak, hogy az a tűz bennünk lobogjon, mert ez tudja közvetíteni Isten szeretetét irántunk. S aztán következik a hegyről lemenet.

Kedves Testvérek!

A tanítványokról is azt olvastuk, hogy milyen lelkesen szaladtak Jézus után. Kitüntetésnek vették, hogy őket meghívta munkatársainak. De amikor a Tábor hegye után Jézus arról kezd beszélni, hogy szenvedni fog, hogy elítélik, keresztre feszítik és meghal, s majd harmadnapon feltámad, hirtelen alább hagy a lelkesedés, akkor elkezdenek tiltakozni, ments Isten Uram, veled ilyesmi nem történhet. Pedig a mai szentmise evangéliumában éppen ezt hallottuk. Önmagában egy borzalmas jelenet. Három keresztre feszített ember, a nagy ünnep előtt. Jaj ne maradjanak a kereszten, ne haldokoljanak még másnap is, hát siettessük a halálukat, s azt kéri Pilátustól, törjék össze a lábszárcsontjaikat. Amúgy is végtelen kínokat szenvedő emberek. Végképp lebénítva, hogy még levegőhöz se jussanak. Csak amikor Jézushoz érkeznek, ő már halott. Ahogy a próféciaik jövendölnek róla: „*Csontot*

ne történjen benne.” De a katona lándzsája megnyitja oldalát, hogy kinyissa minekünk az ő szívét.

Így szeret az Isten. S ezt mindannyiunknak tudomásul kell vennünk. Mindannyiunknak szembesülnünk kell avval, hogy mi volt az ára a mi szabadulásunknak és üdvösségünknek. A papoknak az a dolguk, hogy átérezve, áthatva ettől az igazságtól továbbadják, hogy a pogányokat is, vagyis az Istent még nem ismerőket is megszólítsák, az emberi méltóság csodálatos ajándékával, és örök távlatot tárjanak eléjük, hogy vonzóvá, kedvessé tegyék az Isten üzenetét minden ember számára.

Zárjuk hát azzal a gondolatunkat, hogy mérhetetlenül nagy ajándék Isten szolgálatának meghívása, de ugyanakkor mérhetetlenül nagy felelősség. Megtesszük-e, amit Isten ránk bízott, megszólítjuk-e azokat, akikhez küldött, és vonzó szeretettel tudjuk-e közvetíteni az Isten szeretetét, hogy elinduljanak felé. S ha mi úgy érezzük, hogy mi már megszólítottak vagyunk, hogy Krisztus már bevont az Ő bűvkörébe, akkor mindannyian kell, hogy vigyük tovább ezt a tüzet és ezt a világot mentsük meg az értelmetlen pusztulástól, és vezessük el az élet igazi szépségére, amelynek forrása Isten, kísérlője, beteljesítője Isten, végső ajándéka Isten. Amen.

Üzenet Medjugorjéból

A Szűzanya üzenete 2018. június 25-án
a jelenések 37. évfordulóján

"Drága gyermekek! Ez az a nap, amelyet az Úr adott nekem, hogy hálát adjak mindnyájatokért, azokért, akik megtértek és elfogadták az üzeneteimet és elindultak a megtérés és a szentség útján. Örüljétek, gyermekeim, mert Isten irgalmas és mérhetetlen szeretettel szeret mindnyájatokat és idejövetelem által az üdvösség útja felé vezet benneteket. Mindnyájatokat szeretlek és nektek adom Fiamat, hogy Ő békét adjon nektek. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra."

Béke királynője, könyörögj értünk és az egész világért!

Medjugorjei zárándoklat

2018. június 18-21.

Hirdetések

- Július 22-én, vasárnap 11 órakor Ebergényben búcsúi szentmise lesz.
- Július 26-án, csütörtökön, Szent Anna ünnepén 9 órakor az olai temető kápolnájában búcsúi szentmise lesz.
- Augusztus 2-án, csütörtökön tartjuk Porciunkula – Angyalos Boldogasszony - ferences főünne-

pünket és a hagyományos családi napunkat. A korábbi évekhez hasonlóan előző este virrasztást tartunk.

- Augusztus 5-én, Havas Boldogasszony napján Szenterzsébethegyen 11 órakor szentmisét, majd szentségimádást tartunk.

Imádság

Ima a Szent Vér erejében

Istenem, az Igaz Vér legyen oltalmunk, a szeplőtlen és érintetlen Bárány Vére, Egyszülöttednek, Jézus Krisztusnak drága Vére.

Ő békességet szerzett a kereszten ontott Vérével: az ő Vére, az új és örök szövetség Vére, amely megtisztít minden bűntől, mosson meg bennünket, szenteljen meg bennünket, üdvözítsen bennünket. A tökéletes áldozat Vére, amely sokakért kiontatott a bűnök bocsánatára, a Vér, amely hathatósabban kiált, mint Ábelé, tegyen bennünket a Te királysággóddá és papjaiddá, hogy legyőzhessük az ellenséget a Bárány Vére és a tanúságtétel ígéje által.

Hints meg bennünket a végtelen értékű Vérral, hogy távozzék tőlünk a gonosz. A Vér, amelyben a megváltás és a bűnök bocsánata van, úzzön messze és tartson távol tőlünk minden sötét erőt, minden ártó hatalmat, minden ellenséges befolyást. A jövő javak Főpapjának dicsőséges Vére hárítson el tőlünk minden démoni támadást, minden tisztátalan lelket, minden hazug és torz szellemet, minden pokoli behatolást, a sátán minden angyalát. Távozzék és fusson tőlünk minden hamisság, minden tisztátalanság, minden gyűlölet, minden félelem, minden rontás és romlás. A megfeszített és föltámadt Jézus csodálatos Vére elől meneküljön minden pusztító szellem, minden lázadó angyal, az ősi Kígyó minden mérge.

Köszönöm, Istenem, hogy ez valóban megtörténik, mert te hűség és irgalmas vagy. Köszönöm, hogy fehérre moshatjuk ruhánkat a Bárány Vérében. Köszönöm, hogy a megváltás Jézusban van, akit Te rendeltél engesztelésül és szabadulásul, az ő Vérében, hit által. Hittel vallom, hogy ő megment és megszabadít. Jöjjön a békesség, jöjjön a szív örvendező tisztasága, jöjjön a gyermeki bizalom, jöjjön az egyszerű bizonyosság, jöjjön a testvéri szeretet, jöjjön az Igazság és a Szentség Lelke, jöjjenek szent angyalaid, foglaljanak le, őrizzenek és oltalmazzanak, hogy mérhetetlen szentséged megnyilvánuljon bennünk. Hála neked és dicsőség mindörökké. Amen.

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
 Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
 Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
 Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-18.00
 Péntek: 8.00-11.00
 Telefon: +36 (92) 315-143
 E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
 web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM

Grafikai szerkesztés, kivitelezés:
 Szulyovszky Endre

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

Ára: 200 Ft